

9.12.2020

A9-0101/124

Tarkistus 124

Norbert Lins

maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan puolesta

Mietintö

A9-0101/2020

Elsi Katainen

Siirtymäsäännökset maaseuturahaston ja maataloustukirahaston tukea varten vuonna 2021 (COM(2019)0581 – C9-0162/2019 – 2019/0254(COD))

Luonnos lainsäädäntöpäätöslauselmaksi

1 a kohta (uusi)

Luonnos lainsäädäntöpäätöslauselmaksi

Tarkistus

1 a. hyväksyy tämän päätöslauselman liitteenä olevat lausumansa;

Or. en

Tiedoksi lausumien tekstit:

Euroopan parlamentin lausuma YMP:n siirtymäjärjestelyistä ja monivuotisesta rahoituskehyksestä

Kriisivaraus

Vuonna 2014 perustettua maatalousalan kriisivarausta ei ole koskaan otettu käyttöön rahoituskurimenetelmän takia, josta säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 25 artiklassa ja jonka mukaisesti rahoitus varaukseen otetaan kunkin vuoden alussa suorien tukien kokonaismäärästä. Käyttämättä jääneet varat palautetaan suoriin tukiin vuoden lopussa. Varausta ei näin ollen ole koskaan käytetty, jotta vältetään pidättämästä viljelijöille tarkoitettuja varoja.

Vaikka varaus perustettiin auttamaan hintojen tai markkinoiden epävakaudesta kärsiviä viljelijöitä, se, että varausta ei ole koskaan otettu käyttöön, on osoitus sen rahoituksen rakenteeseen ja käyttöön liittyvistä rajoituksista. Taloustilanne samoin kuin huono ilmasto- ja terveystilanne aiheuttavat yhä useammin merkittäviä markkinahäiriöitä, joten on olemassa kiireellinen tarve täysin toimivalle kriisivaraukselle, joka voidaan ottaa käyttöön ja asettaa saataville tarkoituksenmukaisesti ja tehokkaasti.

Euroopan parlamentti korostaa, että täysin rahoitetulla kriisivarauksella, jossa on aluksi 400 miljoonaa euroa EAKR:n ja maaseuturahaston määrärahojen lisäksi ja joka on kumuloituva niin, että käyttämättä jääneet varat siirretään seuraavalle vuodelle ohjelmakauden aikana, voitaisiin tehokkaammin ja vaikuttavammin antaa oikea-aikaista kriisiapua ja rahoittaa asianomaisille aloille kohdennettuja toimenpiteitä.

POSEI-ohjelma ja Egeanmeren pienet saaret

AM\1220569FI.docx

PE661.524v01-00

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuilla syrjäisimmillä alueilla on niiden maantieteellisen tilanteen ja erityisesti niiden syrjäisen sijainnin, saaristoluonteen, pienen koon, vaikean pinnanmuodostuksen ja ilmaston takia erityisiä sosioekonomisia ongelmia, jotka liittyvät ihmisravinnoksi tai maataloustuotantoon tarkoitettujen välttämättömien elintarvikkeiden ja maataloustuotteiden hankintaan. Maatalousalan erityistoimenpiteet, joilla pyritään ratkaisemaan mainitussa artiklassa tarkoitettua poikkeuksellisesta tilanteesta johtuvat vaikeudet, vahvistettiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 228/2013. Asetuksella (EU) N:o 229/2013 säädetyllä Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavien maatalousalan erityistoimenpiteiden järjestelmällä puututaan samoihin ongelmiin, mutta sen maantieteellinen soveltamisala on eri.

Erityistoimenpiteet ja -mahdollisuudet ovat tärkeitä näille alueille ja saarille, minkä vuoksi on perusteltua antaa niille tarvittava määrä erityistukea, jotta kyseiset toimenpiteet voidaan toteuttaa menestyksekkäästi. Komission kyseisille alueille ja saarille aiemmin antamat julkiset sitoumukset huomioon ottaen Euroopan parlamentti kehottaa jatkamaan keskeytyksettä mainittujen asetusten mukaisia erittäin onnistuneita ohjelmia ja säilyttämään näille alueille ja saarille annettavan tuen vähintään nykyisellä tasolla. Tällä tavoin unioni osoittaisi solidaarisuutensa ja sitoutumisensa näille erityisistä haitoista kärsiville alueille ja saarille.

Euroopan parlamentin lausuma toimialakohtaisista organisaatioista syrjäisimmillä alueilla

Syrjäisimpien alueiden hyvin pienen koon ja niiden saaristoluonteen vuoksi niiden paikalliset markkinat ovat erityisen haavoittuvia hinnanvaihteluille, jotka liittyvät tavaroiden tuontiin muualta unionista tai kolmansista maista. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 349 artiklassa tunnustetaan syrjäisimpien alueiden erityistarpeet ja luodaan perusta lainsäädäntökehykselle, jonka avulla niitä voidaan auttaa selviytymään tästä poikkeuksellisesta tilanteesta. Tätä varten on annettu myös Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 228/2013, jota tällä asetuksella muutetaan. Koska erityisesti toimialakohtaisten organisaatioiden käytön avulla on osoittautunut mahdolliseksi ottaa huomioon maataloustuotannon alojen erityistarpeet syrjäisimmillä alueilla, olisi jo sallittava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 asiaa koskevien säännösten joustava täytäntöönpano kyseisillä alueilla, jotta voidaan hyödyntää täysimääräisesti tällä asetuksella näille alueille myönnettyt varat.

Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 157 artiklan mukaisesti hyväksytyillä ja edustaviksi katsotuilla toimialakohtaisilla organisaatioilla olisi sen vuoksi oltava mahdollisuus toteuttaa tarvittavat yhteiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että paikallinen tuotanto pysyy kyseisillä paikallisilla markkinoilla kilpailukykyisenä ja kestäväenä.

Tätä varten, sen estämättä, mitä SEUT:n 28, 29 ja 110 artiklassa määrätään ja asetuksen (EU) N:o 1308/2013 165 artiklassa säädetään, ja rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1308/2013 164 artiklan soveltamista sekä SEUT:n 349 artiklan perusteella, sellaisena kuin Euroopan unionin tuomioistuin on sitä tulkinnut yhdistetyissä asioissa C-132/14–C-136/14 antamassaan tuomiossa, Euroopan parlamentti korostaa, että on tärkeää hyödyntää kaikkia asianmukaisia

välineitä, jotta voidaan sallia se, että asianomaiset jäsenvaltiot laajennettujen toimialakohtaisten sopimusten puitteissa ja asiaan kuuluvia sidosryhmiä kuultuaan päättävät, että asianomaiseen toimialakohtaiseen organisaatioon kuulumattomien mutta kyseisillä paikallisilla markkinoilla toimivien yksittäisten talouden toimijoiden tai ryhmien on niiden alkuperästä riippumatta maksettava organisaatiolle sen jäsenten maksamia maksuja vastaava summa kokonaan tai osittain, myös siinä tapauksessa, että näiden maksujen tuotoilla rahoitetaan toimenpiteitä yksinomaan paikallisen tuotannon ylläpitämiseksi tai että maksuja kerätään jossakin muussa kaupan pitämisen vaiheessa.